

OŻENIENIE (30) *sb n*

o oraz pierwsze i drugie e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* ożenie (11); -é (1), -(e) (10). ◇ *G* ożenienia (8). ◇ *D* ożenieniu (3). ◇ *A* ożenieni(e) (3).
◇ *L* ożenieniu (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. Zawarcie związku małżeńskiego przez mężczyznę; *matrimonium, nuptiae Mącz; connubium Calep* (29) : Pisał księgi Theofraštus o ożenieniu do Iowiana w ktorých pytanie czyni, możeli fie mądry ożenić *BielŻyw* 108; Yáko tedy chwalem Ariftotelesowe mnimánye o ożenyeny/ że we trzydzyeści y w fśeści lath męścizná ożenić fie ma *GliczKsiąż* P3, O8v, P4; iż ten Philozoph [*Sokrates*] vczył pocźciwych fpraw á pomiernego żywotá/ o ożenieniu/ y o wychowánii dzyathek/ y o gofpoďárftwie á powinności dobrego człowieká *RejWiz* 45v, 32v; *Mącz* 211a; *RejZwierc* 32 marg, Bbb; *SkarŻyw* 508; *A* Ia zás ták rozumiém/ że do ożenienia/ Nie ftanu wyfokiégo/ nie dobrégo mienia: Náwet áni gładkości ták wam fzukác trzebá/ Iáko wftydu/ á cnoty/ dárów przednich z niebá. *KochDz* 104; *Sponso* – *Zrękowini* czynie do ożenienia. *Calep* [1000]b, 243a; *LatHar* 116.

ożenie czyje [*w tym: pron poss* (4), *G sb* (1), *ai poss* (1)] (6): Ne mora egomet meis nuptiis siem, Abych fam fwe mu ożenieniu ná przefzkodzie nie był/ nie omiefzkał. *Mącz* 233a; *RejZwierc* A5v, 30v; *CzechEp* 168 marg; *SarnStat* 25; *GrabPospR* K3v.

ożenie z kim (2): Rownemu z rownym ożenie nalepfze. *RejZwierc* A5v [*idem*] 31v.

Zwroty: »na ożenie wieść« (1): Is mihi persuadet nuptias quantum queam ut maturem, Ten mie ná ożenie wiedzie ábych fie s nim co nárichliey álbo co náprędzey pofpiefzał. *Mącz* 424c.

»w ożenie wstąpić« (1): thák żeby álbo lepyey było káplanem oštác/ álbo zgániwífy then ftan ná ożenyenye fie myeć y w ono wftąpić. *GliczKsiąż* O4.

Wyrażenia: »czas ożenienia« (1): Czás ożenyenya. *GliczKsiąż* P2v marg.

»czas godny ku ożenieniu« (2): *T*Ales Milezyus gdy go mátká námawyałá iżeby fie ożenił/ zwykł był mátki them zbywác żeby yeífcze był czáfu godnego nye myał ku ożenyeny *GliczKsiąż* O8, O8v.

»dobre ożenie« (1): bo powiedáią iż to fą przyfímáki do dobrego ożenienia/ vrodá/ obyczáie/ przyiaciele/ á pomoc. *RejZwierc* 31v.

»ożenie z przefzkodá« (1): Ożenie z ktorákolwiek przefzkodá przyrodzoná/ Bofká/ ábo Kościelná. *LatHar* 116.

2. Połączenie [z kim, z czym] (1) : Fundowánia Rzeczypořp: ná religiey ożenie z nią. *SkarKazSej* 680b marg.

[ożenie kogo: Z strony tegoż ożenienia kolegiatów z jezuitami dobrze by je zawiesić do słusznego czasu. *Cochan II* 168.]

Cf **OŻENIĆ SIĘ**